

Rosenørn: Jeg foreslæer et Udvalg nedsat paa 5 Medlemmer.

J. A. Hansen: Jeg vil kun sige, at jeg antager, der er god Grund til at nedsætte et Udvalg, og at jeg skal slutte mig til det sidst stillede Forslag om et Udvalg paa 5 Medlemmer.

A. Sage: Det forekommer mig, at der er al Anledning til at undgaae Udvalg, naar et saadant ikke er absolut nødvendigt. Der som vi skulle vente at blive færdige med Forretningerne i nogenlunde rimelig og anstændig Tid, troer jeg ikke, vi bør nedsætte Udvalg, uden hvor det er fuldkommen nødvendigt, men vi have nu hørt saa Meget om denne Sag, og der har viist sig at være saamange Sagenknydte, at det maa være let for dem at slaae sig sammen om at behandle denne Sag uden Udvalg. Derfor tillader jeg mig i al Ordbødighed at bede om, at denne Sag maa gaae directe til 2den Behandling.

Zable: Jeg tager mit Forslag om Nedsættelse af et Udvalg paa 9 Medlemmer tilbage.

Da Ingen optog dette Forslag, var det bortfaldet.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Madfæns Forslag: At Lovforslaget henvises til Finantsudvalget,

forkastedes med 62 Stemmer mod 3.

Rosenørns Forslag: At der nedsættes et Udvalg bestaaende af 5 Medlemmer

vedtoges med 43 Stemmer mod 28.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af Forslag til Lov indeholdende Tillæg til § 3 i Loven af 23de Jan. 1862 angaaende Foranstaltninger til Hundsdyr- og især Hesteavlens Fremme." (Lovforslaget findes i Tillæg. A. Sp. 827 ff.)

Bouløffe: Som jeg allerede ved tidligere Leiligheder har udtalt, er jeg en Modstander af alt Tilskud til Stutteri- og Præmievesen. Jeg hører til dem, som paa ethvert Trin ville modsætte sig de Tilskud, der forlanges af Statskassen til disse Diemed, og som Følge deraf kan jeg heller ikke tiltræde det foreliggende Forslag, uagtet jeg vel seer, at der, selv om det vedtages, ikke vil fordres flere Penge af Statskassen, end der i de sidste Aar har været anvendt. Det forekommer mig, at man allermindst skal give Penge til Præmier ved de store Landmandsforsamlinger; thi er der nogen Interesse for denne Sag, vil der i Virkeligheden let kunne skaffes Penge dertil ad Frivillighedens Veie. — Jeg har iøvrigt fundet det forunderligt, at dette Forslag nu er fremkommet i den foreliggende Form, nemlig som et Forslag til en staaende Bevilling, thi naar man nu engang er kommen ind paa at give disse Penge, forekommer det mig, at man ligesaa vel for Eftertiden som hidtil i den aarlige Finantslov kan vedtage herhenhørende Forslag, som jo fremkomme, naar større Landmandsmøder skulle foregaae. Hertil kommer desuden, at enkelte Kredse saa at sige ville blive en Smule forurettede, idet f. Ex. 7de Kreds, der i 1866 hidtog den største Part af det, nogen Kreds tilskjød til dette Diemed, nu skulde bidrage lige med andre Kredse, men det er dog en Arimelighed. Jeg seer, at den høitæredede Indenrigsminister henviser til, at Befordringsmidlerne nu ere saa gode, at det er let at komme fra Sjælland til Kjøbenhavn og omvendt med Jernbane o. dsl., men det er dog ganske vist, at man i Almindelighed ikke vil reise saa langt med sine Hingste, og det vil derfor rimeligviis kun blive Omegnens eller ialtsald de nærmestliggende Districters Beboere, som ville komme til at høste Fordelen af disse Penge. Lad os f. Ex. engang see hen til Bornholm; jeg troer ikke, at der vil komme nogen Concurrence fra Bornholm til det Møde, som skal holdes her i Byen. Skulde der imidlertid være særlig Trang til at fremhjelpe Hesteavlens, kunde det maaskee være rigtigt at give noget Særligt til denne D, men til de øvrige Kredse over